

1 číslo stojí len 2 ha'.

Ročník III.

V Uh. Skalici, dňa 14 januára. 1905.

Číslo 2.

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teclík Uh. Skalica (Szakolczs).

Dumany (inzeráty) účtujú sa levne a

platia sa vopred.

POKROK.

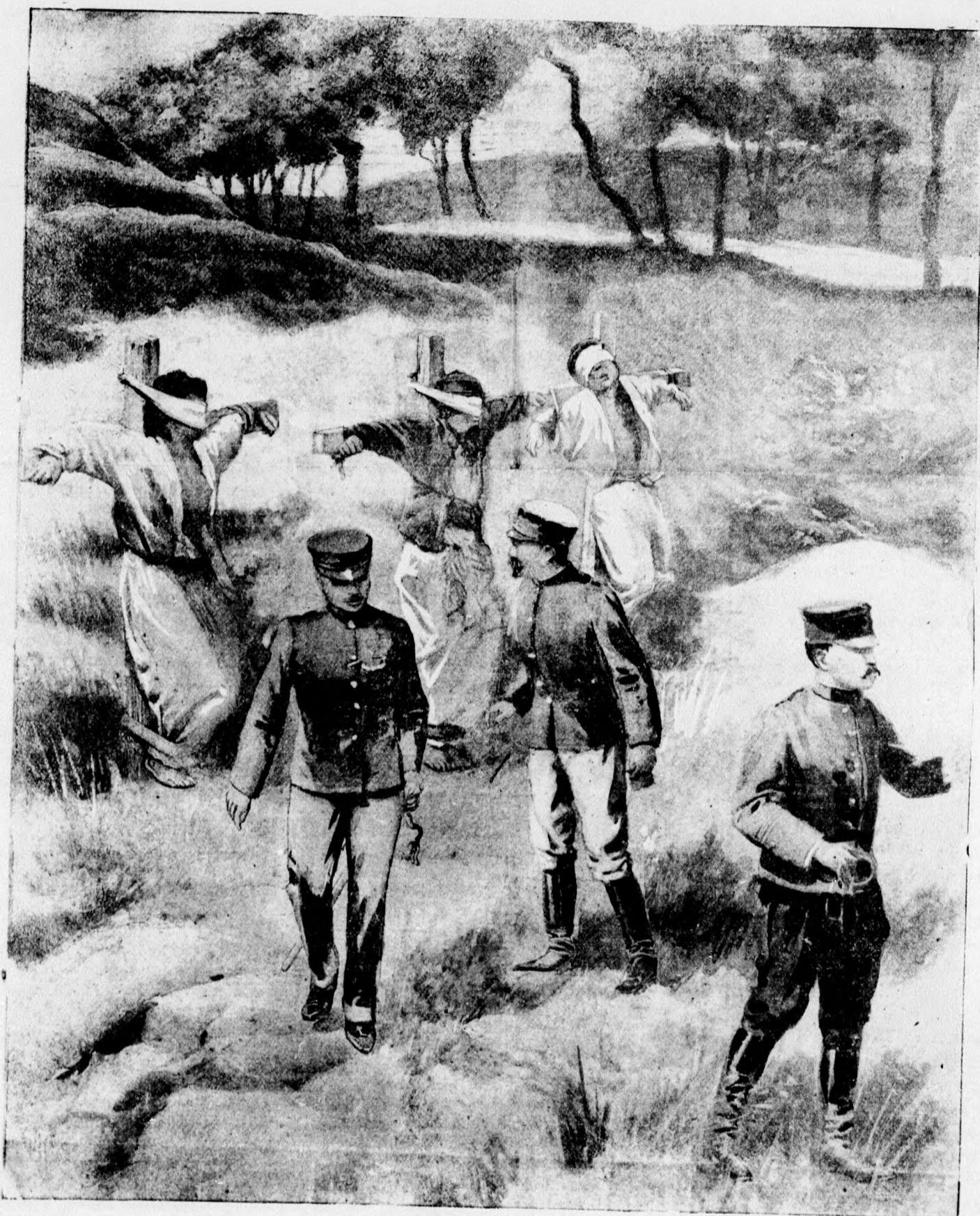
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Hrozné cvičenie v streľbe.

Všetky židovské, japončilské lapy a loydy vychvalujú statočnosť Japoncov v terajšej vojne rusko-japonskej a prinášajú celé slípce o ich rytierkosti oproti ranenému nepriateľovi. Kolko je na tom pravdy vidieť môžeme z tohoto vyobrazenia, ktoré nám zaslal náš zpravodaj z bojišťa a ktoré my našim ct. čitateľom tiež prinášame.

Japonský oddiel totiž zajal, troch celkom nevinných Korejcov a udal ich u veliteľstva z domnelého špehúnstva. Toto nariadilo uviazať ich ku kolcom, zaviazať im oči a strieľaf do nich zo vzdialenosti 60 m. A títo katani schválne strieľali pomalu a neisto mierili, aby títo ubožiaci tým dlhšie strašnou neistotou života trápení boli. Keď jeden bol zasiahnutý guľkou strašne kričal; čo cítili tí ostatní, neni k vysloveniu, to ale Japoncov nemýlilo, oni len strieľali pomali ďalej. A toto je vraj ta vzdelanosť žltého plemena.

Zlaté dno.

Ešte my čo starší pamätáme sa na starých našich remeselníkov. Kto bol pilný hladu nemal. Naopak, bohatnul. Z jarmoku prišiel s plným mešcom a dával lebo do remesla, lebo medzi svet na úroky, alebo odkladal pre dievčatá, ryščiaky pre dcéry.

Dnes pravda časy sú horšie. Tovarná výroba ubila remeselníkov, odobrala im prácu. Mnohí vyšli na vniroč, mnohí išli otročiť do tovární. Ale či všade? Nie. Len v Uhorsku. A prečo u nás, veď u nás fabrik ešte málo. Veď v Nemecku, v Čechách na Morave remeslá kvitnú. A keď tam kvitnú možu kvitnúť i u nás. Upozorňujeme našich remeselníkov na dve podmienky, bez ktorých rozkvet remesiel nastat' nemože.

Prvá podmienka je spolkovitosť. Čo jedon nezmože, zmožu traja, čo traja nie, desiati. Aby som vám to príkladom osvietil, poukážem menovite na naše spolky, menovite na výtečne vedený spolok potravný v Skačici. Hľa, úpel ľud v dražoch odvislosti od rozličných neistého pôvodu kupčikov. Musel kupovať od nich za čo chceli, musel im predávať za čo brali. A dnes čo vidíme? Spojenými silami založilo si naše obecnosť svoj spolok, kde za slušné ceny dostane tovar dobrý. A este má i osov na spoločnom užitku. Nuž jaký pekný príklad pre našich remeselníkov! Spojte sa na obranu svojich záujmov, či vnútri vo spolku, či na vonok. Rozumné ustálenie cien, prednášky, uváženie pomerov a zvlášte chránenie vašich záujmov na vonok pred úradmi a vrchnosťami, nech je predmetom vašich starostí. Naše ministerstvo v mnohom napomáha rozkvet remesiel. Podporuje tieto snahy i peňažne. Treba zakročiť o podporu, kde je možnosť. Veď keď platíte dane, máte právo i na výhody.

Druhé je vzdelanie. Remeslo není dnes robotou. Remeslo je úzko spojené s vzdelanosťou. Bez vzdelanosti remeselník sa dnes nehne. Tak ju musí mať jako fiškál, lekár atď. Ináč zahyne. A hlavne musí mať vzdelanosť odbornú, zadováženú učením, školami.

Náš remeselnícky podrost pilne sa musí vzdelávať v školách! Remeselnícky podrost musí byť tak vzdelaný v svojom obore, že jeho výrobky i vkusom i dokonalosťou prevýšia fabrické výrobky. Len potom si bude moč za ne pýtať viac, len potom mu obecnosť rado za ne zaplatí. Školy, školy našim remeselníkom. Také školy jaké majú v Čechách, na Morave, v Nemecku, kde sa nenučia žiaci iba reči, ale predmetu. U nás pre tento nedostatok upadly remeslá. Ovšem i pre tú takzvanú svobodu priemyslu, kde kupčik kazár, kazí statočnú prácu remesiel nebyvalou lacnotou, ovšem on potom zbankrotí, ide ďalej šudiť svet ale znivočí všade pár statočných ľudí.

Nuž pre nadobudnutie si odbornej vzdelanosti musíme podniknúť všetko. Starší nech v spolkoch pilne čítajú, nech neľutujú pár groší na dobré noviny, knihy a mladých von do škôl. Iba tak sa naša dobrá a vážna remeselnícka trieda môže pozdvihnúť. Ináč veru nie. O, tak radi by sme boli, keby si naši priatelia, remeselníci povšimli našej úprimnej rady a dľa nej pokračovali!

KB.

Dopisy.

Trenčianska stolica.

— **Veľká Chochoľna.** (Dokončenie.) V predposlednom odstavci pokračovania môjho dopisu som písal: „to dobre vedeli, že keď bude škola, osveta sa rozšíri.“

Ba že! Len ľud sprostý, na ume nevyučovaný a opustený, dá sa vyúžitkovať. Ale márne sú všetky snahy, márne stávanie činských múrov, osveta prenikne, ona preletí aj vysoké hrady pevnosti, vysoké hrady obľobovania, vysoké hrady pánskych figúr. Na ňu prichodí tá skalická báka: „že vraj „včas veľkej cholere“ mesto zatvorilo brány, aby cholera mala prístup zamedzený. Ale páu veľkomožný M. pribehnul ku bráne hovoriac: „prosím vás, nezatvarajte ešte brány, moje holuby sú ešte vonku.“ — „A, vraj,“ — odriekol páu štvrtník — „holubi preletia i ponad múrom“ — „No cholera tiež preletí!“ odvetil páu M. a poberal sa domov.

To isté platí i o osvete. Ona prenikne. Tu na Kikule potrebovala 56 rokov, ale konečne prenikla i hradbami zlomyseľnosti, dráždstva a obľobovania.

Kto má tu zásluhu? — Morava!

Na samej hranici Moravy rozšírené kopanice stoja už prirodzene s Moravou vo spojení; buď obchodne, lebo rodiinne, ba aj živnostenské spojenie s Moravanmi sa nedá zamedziť. A jako na Morave klesal germanizmus do hrobu zapomenutia, tak sa i na kopaničiach počala brieždiť osveta. No, napozatim nie osveta Slavie, ale len osveta „Chrasťa a Vredu“. Keď už začal ľud chápať (vlastne nie ľud, lež pánsťvo), že tu hradby hlúposti nepomôžu, započali jejich vzdelávanie s rozšrovaním tohoto časopisu, a veru nachodí sa na kopaničiach aj v takých domoch, kde živá duša ani literi ne pozná. No, syr a slavinu pakovať, i to je dobré. Ale o to, aby ten ľud, ktorý zdarma dostáva „Chrasť a Vred“ i čítať ho vedel, — o to sa nik nestaral. „Wasch den Pelz und mach ihn nicht nass.“ — hovorí Nemec, a dľa tohoto prislovia riadi sa i vrchnosť Kikulská, či pánska, či politická a či cirkevná, to všetko dovedna jedno.

Na školu pre 50—52 rodín, nik nepomyslel, a keď pomyslel, ihneď zabudnul. Niektorí kopaničiari poslali svoje dievky na blízku Moravu do školy; no, to sa volakomu nepáčilo, i nahovárali ľud, aby posielal do maďarských. Následok bol, že zaniklo i to, i ono. Ľud zostal na ďalej sprostý.

Keď ale násilenstvo pánsťva minutého leta dosiahlo najvyšší stupeň, a niektorí „od prírody“ umní gazdovia sa na nohy postavili, zbadali, že bez školy nemôžu byť, a keď už zo skúsenosti vedeli, že o školu by darmo prosili, — veď už pred tromi rokmi prosili o „štátuu“ ale boh krátko odhovoril: „postavte, učiteľa vám dáme“, — tak si prijali na pozatím pokútneho učiteľa, ktorý tiež len cez Moravu našiel prístup, lebo na uhorskej strane bol všemožne odhovorán od toho podniku.

Pánstvo, vrchnosť, — voľky-nevoľky — dali povolenie, a teraz už i škola je na Kikulských kopaničiach. S čoho, a ako táto škola povstala, čo ju udržuje, kto ju sriadil a kto sa o ňu stara, to vám hoc ktorý kopaničiari povie a mnohý čitateľ „Pokroku“ dosvedčí. Len že je! A že bude i na ďalej, o to je nakoľko natoľko postarané. Pravda, len ten ubohý ľud má tarču, ale veď je to pre jeho vlastné dobro; on obetuje koľko môže, a čo on nemôže — nájdú sa dobré srdca, ktoré vypomôžu, i v Uhorsku i na Morave; katolíci, evanjelici; páni, nepáni; obetuje, kto a čo môže.

A tak sa i osveta ľude šíri.

A čo myslíte, že to len na kikulských kopaničiach tak je? Oj, bláhový! To nájdete v Trenčianskej na viac miestach. Nedávno priniesli „Kat. Noviny“ odsek o Mar kovej. Tam to isté, čo tu, panuje, a Turzovka?

Je ešte veľa práce na Slovensku, 50 rokov k tomu nepostačí, a preto, bratia, spojte vaše sily, účinkujte me len na papieri, ale i skutkom; učte hornouhorských Slovákov čítať a písať, a až keď toto bude docieleno, môže sa boj oproti alkoholizmu a iným náruživostiam viesť s úspechom.

Nitrianska stolica.

— Zo Skalice. Dňa 8. t. m. mali sme tu peknú slavnosť a síce: náš činový *gazd. potravný spolok* usporiadal k počte svojho zástupného predsedu p. Jána Dřížala slávnostný večierok s odhalením jeho podobizne. Programu pozostával s 3 bodov: z *proslova*, zo slávnostnej reči

Milo sa bolo podívať na tie veľké zástupy našich skalických priateľov, ktorí sa súčasťnili na slávnosti. Po dokončení slávnosti sám p. jubilant povedal obecnosťu pár srdečných slov, s ktorými objasňoval zápasy zakladania, obecnosťvo ho rado počúvalo. Získal si p. jubilant už dávno zásluhu o Skalicu jako bývalý profesor tunajšieho gymnásia a jako vážený spisovateľ. Potom nasledovala tanečná zábava a spevy.

Zábava trvala dlho do noci. Hosti sme mali i z vidieku; i ďalších. Medzi hosťmi bol i osv. p. Dr. Ján Černoch, vyslanec, ktorý sa tam tiež príjemne a milo zabavil.

Hospodárstvo.

Ovocinárstvo.

Hlavnou príčinou, že od niekoľko rokov na mnohých miestach žiadne, alebo veľmi málo ovocia sa dari, bol som pred týmto v 3. odseku uviedol: „Húsenice hniezda“. A prečo sa v poslednom čase húsenice na toľko rozmnožujú, že celé kraje vypustošia? Či neoberajú ľudia húsenice a jejich hniezda? Často veru aj nie; ale to by na toľko nevedelo, lebo Boh všemohúci dal nám v jeho добрote i inú ochranu oproti tomuto hmyzu. A tu trčí ten klin! Skúmatelia prírody a odborní ovocinári zistili, že len v tých krajoch není ovocia, kde — pomimo elementárnych, či prírodných záhub, — ľudia sami si záhubu pripravujú chytaním a zabíjaním poľného vtáčťva.

To vie každý hospodár, že ovocný strom je v dobe úrody hotové požehnanie Božie. Veď ten strom bez všetkej našej príčinlivosti kvitne a rodí. Každé jablko, hruška atď. je hotový výnos, alebo jako sa hovoríeva: čistý profit. V ovocných krajoch, jako je Štýrsko, není zvlášťnosťou, keď mnohá jablona 60 ba aj 80 zlatých do roka hospodárovi priniesie, a tak 8—10 dobrých stromov celú rodinu vyživí.

A hľa, jako mnohí v jejich nerozume a početilosti týmto Božím požehnaním opovrhujú len preto, že hneď z jara, kde ovocia ešte niet, chcú si niekoľko mizerných grošov zarobiť, ničiteľov húseníc pochyťajú, pozabíjajú, popredajú, a tak za pár šestáčkov celú jednorodnú úrodu zasaňtočia. A keď by len svoju! Ale cudzú živnosť zmocia!

Hja, veď vtáčky speváčky sú hladanou požiadavkou — vicívených darmožráčov — labužníkov. nadovšetko ale — páni módy. Keď sa tak človek venkovský vo veľkom meste prechádza, musí mu napadnúť to veľké množstvo malých oškľbaných vtáčích mrtvôl, ktoré buď na tržišti, alebo v obchodoch za oknom ku predaju sú vylodené. To sú všetko vtáci-speváci; ničiteľia húseniek a ich hniezd; z venkova do mesta pre brucháňov dovážané pokrmy labužnícke. Ďalej ale možno i to množstvo rozličného druhu peria vidieť na klobúkoch (širákoch) všeliakých dám a dámičiek. Pani móda vyžaduje smrť miliónov operenov pre ozdobu ženského pohľavia, akoby ozaj tá žena ani bez peria peknou nebola, alebo skrz perie teprv krásu dostala. Kvetiny by to ani neurobily, čo?

Bol som v tohoročnej „Dennici“ č. 5 a 6, článok „Žena a ochrana zvierat“ uverejnil v ktorom som dľa štatistiky vykázal, že jedon veľkomestský dodavateľ ženských ozdov v jednom z minulých rokov dodal do obchodu: 400.000 tuzemských, a 366.000 východo-indických vtákov. To by behom 30 rokov učinilo okruhlo 44 millionov vtáčkov len na týchto dvoch obchodníkoch. — Ó, bohaprázdna módo! Ó, neludské ženské pokolenie, že to trpíš! Ó, sprostý ľudu, že to dovolíš!

Čo môžeme proti tomu konať? — Veru málo, ale — dost. Ba že dost! — Zákony sú oproti tomu slabé, trest skoro nijaký; ženy od módy neupustia, radšej ovocia nebudú požívať, labužníci, tým menej. Tu si možu len hospodári a zahradníci sami pomôcť.

O kom sa presvedčíte, že je dodavateľom vtáčkov, tým opovrhňte; vyobcujte ho zo spoločnosti; nič od neho nekupujte, nič mu nepredávajte. Keď je cudzí, netrpte ho vo vašej obci; keď je domáci (gazda to veru nebude!) nepronaťmite mu byť; netrpte ho v dome. Takého človeka by sa mal každý štiť, ako ma-

lomocného. Tak zachránite svoj kraj pred záhubou ovocinárstva. Keď ale dakto by si takého oplana náhodou na svojom grunte, zahrade, vinohrade, lúke role pochytal, — neboj sa nič, namasti mu chrbát drienovou alebo lieskovou samorostlou masťou, a keď tej nemáš pri sebe, preried mu chlpy na hlave a ponatiahni mu uši, aby lepšie očul, jako vtáčkovia spievajú „Bohu chválu a pokoj ľudom.“ Tak sa ho zbavíš.

A vy, panáčkovia, keď sa vám panička príde pochváliť s novým klobúkom, a uvidíte na ňom len jedno vtáčie pierko (výminka len slepačie alebo husacie perko; no treba i z dravého vtáka), odprite naň peniaze, a keď ste ich už predbežne dali, celkom jednoducho hovoríte, že kedykoľvek ona si len klobúk nastaví, vy nikdy s ňou nepôjdete ani do visitky, ani na prechádzku, ani do kostola. Uvidíte, že to tiež pomôže.

Vtáček patrí do prírody, a nie do brucha, ani nie na hadru za ozdobu.

Drobné zprávy.

— Ostrihomský kanonik dr. Štefan Rossival urobil 50.000-koronovú základinu na štípendia pre žiakov, ale len z rodiny Rossivalskej. Do svojej smrti bude opatrovať základinu sám, po smrti prevezme ju ostrihomská kapitola do opatery.

— Hromadné ochorenie po zábave. Istý spolok v Stokholme odbavoval slávnosť v tanečnom „Grand Hoteli“. Po slávnosti ochorelo viac sto ľudí, ktorí brali účasť na slávnosti a niektorí z nich už aj pomreli. Lekári konštatovali tyfoidnú horúčku a dávali príčinu nefiltrovanj riečnej vode, ktorá bola upotrebená k umývaniu zeleniny.

— Millionár samovrahom. Jozef Hirsch, staviteľ a millionár v Peštbudine, zastrelil sa v kúpeľi. Predošlého roku upadol do nemoci nervovej, hľadal pomoc v rozličných ústavoch, ale tak sa zdá, že s nedostatočným úspechom.

— Senica, 11. jan. Náš pán ablegát teda už išiel na tú smutnú cestu do väzenia. Prosil ministra, aby mu dovolil nastúpiť trest až v marci. Nedovolil mu to. Dňa 4. bola jeho prosba odmrštená. 6. o tom vedel už fíškus, potažne i p. Veselovský a naloženo mu bolo už 9. nastúpiť väzenie! Teda pred voľbami.

— Skalický dobrovoľný hasičský spolok usporiada v sobotu dňa 28. januára 1905, v miestnosťach p. T. Horáka, koncert a tanečnou zábavou.

— Dr. Ján Černocho, vitaný je v okrese skalickom, s veľkým oduševnením na interpellácie, ohľadne zákona Berzeviczyho dal uspokojujúce odvety. Posiaľ nemá protikandidáta

— V meste Skalici zasnúbili sa: Slečna Margita Gödölle, s pánom Kornelom Lnkovský, c. kr. nadporučníkom. Slečna Rudolfína Kattos, s dr. Imrichom Halmay, slúžnym s Kysčeskeho nového Mesta, a pán Rudolf Gödölle, c. kr. nadporučník so slečnou Irenou Csálányi. A pán Jozef Peřízek, obchodvedúci potravného spolku v Skalici, so slečnou Mariškou Gajdác.

— Zkúsenosti pri chôve prasat. Vďaka pokroku času a vedy, teraz už netreba sa bať obyčajnej nechuti ku žrádlu pri prasatoch. Dnes už netreba sa šánať po všeliakých babšských liekoch alebo brať hned nôž. Dnes, keď nechce ošípané žrať použijeme jednoduchého a celkom istého prostriedku; a to je: *prikrmovanie pravým krmivým výpomom so značkou „Hospodar“*. Dostať možno u firmy: *Kroneraff a Jesenský* v Lipt. sv. Mikuláši Vid inserát na poslednej strane.

— Šematism us nitrianskeho biskupstva. Dľa teraz vydaného šematismu v nitrianskej diecéze je 148 farností. V nitrianskom biskupstve je dovedna 236 kňazov; z týchto 223 účinkuje a 13 kňazov je na odpočinku. Klerikov je v diecéze 70. Zpomedi kňazov roku 1903, zomrelo 7. Administrátorov je 33. Zpomedi 94 kaplánov je zaplnených len 40. V nitrianskom biskupstve majú piaristi 2, františkáni 4 a milosrdné sestry 8 kláštorov. Takých kňazov, ktorí už odslúžili svoju zlatú omšu, je v nitrianskej diecéze 12.

BESEDNICA.

Jano Kuric neni voláky darobný ohlap. Neni bohatý ale má čo zjesť. Ani sa nebojí takto hockoho. Bol v Amerike a u ľudí platil za človeka ktorý sa nedá. A je Slovák. Bars nosi len halenu, ale každý Slovák v okrese, najmä tí čiernokabátnici radi ho vidia. Z daleka mu kývajú, keď ho zazrú na pozdrav. A Janko je hrdý na to, a keď zájde do krčmy rád sa s tým i pochváli. Má Janko náš tú chybu, že on v krčme rád si pohovorí a potom povie i to, čo by nemal. A jako „múdry“ človek nevyhýba ani protivníkom. Počúva, usmieva sa, ale čo myslí, to nepovie.

Teraz v obci Krúhane bolo živo. Boly voľby do stolického výboru. Hlásil sa za výborníka človek Slovák, duša statočná, ktorého už vyše 20 rokov všetkým možným bezprávim a násilím „páni“ násilničili a keď zvíťazil zrušili potom voľbu a keď zostal v menšine, tu tolko toho ľudokupectva poprevádzali v okrese, že hnusoba o tom hovorí.

Teraz strany tiež stály v boji. — Pôjdeme ku Kuricovi — hovorili naši, keď v noci pred voľbou prišli svojich sobrat. — No Janko, tu sme, jako že budeme bačovať? hovoril náš kandidát. Čo nového v dedine?

— No vitajte pán fíškal, že ste len tu. Nebojte sa, dobre je. Celá dedina je naša. Za to naše právo sa viac hanbiť nebudeme. Nech žije naša slovenčina!

I sadli si a Janko rozprával jako chodil vicišpán s notárom a panským feršterom po dedine. Ale tá stála jako múr. Ani jedného nám nesobrali. Pôjdeme spolu všetci, trhať sa nebudeme. „Ja ráno stanem, o mňa sa ani neobzerajte a o ôsmej ráno sme na mieste“.

Naši poch dili ešte po voličoch a išli nocou ďalej. Tá dedinka jako by ju zaobalil do čierneho ručníka spočívala v náručí hor. Len biely dymový závoj vysel nad ňou a nad závojom plný mesiac a hviezdnaté traslavé hviezdy.

Janko Kuric skutočne vstal o štvrtej ráno. Sobral voličov, posadali na sane a hybaj v chumelici na miesto voľby. Naši túlili sa k sebe Ruky pchali do rukávníkov, hunky a kožúšky poupinali pod hrdlom, hrbili sa a odkašľávali.

„Ej — ale je zima, už mi skoro nos odmrzá — hovoril jeden.“

— A mne až slzy tisne do očí.

— Eh dočkajte, prideme hned do dediny, potúžime sa — volal Janko a pohnul kone.

Netrvalo to ani pár minút a už boli pred krčmou. Ešte sa len brieždilo. V krčme, kričovoný, pehavý krčmár, s okuliarmi na nose, s čiapočkou na hlave a zašmudnená lampička bliskajúca v dyme, čmudí mdle po izbe, že v kútoch nebolo takmer už videť.

Kuric, príduc do izby, vyskočil a začal si tref ruky. Rozopatý kožuch plával pohyboval sa, jednou lebo druhou nohou vyskakoval. Hej, krčmo, dajte nám čosi na posilnenia — volal — kameráti počte sem!

A prišiel k stolu. Až potom zbadal, že tam dakto sedí.

— A pán notár, to sú oni? A na voľbu nič? Notár sa pohnul, vystrel a povedal:

— No, času dost. Čo som ja nie človek, že by som si nesmel užít trúnku. Dobré, že ste prišli, aspoň nám bude veselšie.

— Ale my sa nebudeme dlho baviť. Vedia, musia nastať inšie časy. My za tú našu slovenčinu dáme i život a ideme voliť.

— Jaj, však ste šudný. Hned do tej politiky. A ja jej mám až po krk. Ale na čo to veríte, že za slovenčinu. Čo ste, keď ste ku mne do úradu prišli, ináč hovorili jako slovensky?

— No ale to je iné — povie trochu zarázený Kuric, ale notár mu skočil do reči.

— A Vám kto zakazuje slovensky hovoríť? A deťom Vaším kto?

Krčmár položil na stól skleničku borovičky. Kuric nalial a minulo sa to jako by dľaňou plásol. Notár mrknul na Kurica a povedal:

— Nepite to, to je kočvalina. Viete ja som síce notár ale farahúna nerád. A toto je huncút. To vás otraví.

— No nebude tak zle — pôjdeme.

Hohohé, času až nazbyt. Ja, tam musím tiež byť. Viete, som úradníkom. Času ešte na fúru.

A pozrel si na hodinky a volal na krčmára:

— Hej Mojšlo, dajte nám z tej slivovice, viete čo ja pijavam.

A Mojšlo doniesol. Bola žltkavá ako dukát a páčila až v nechtách. Voliči sa háčili, ale konečne kalištok sem tam. Neuškodí.

— No vidíte, hovoril notár. Vy idete za tú našu slovenčinu. Za tú ide i náš pán slúžny, i pán vicišpán i ja.

Veru — tí páni, to sú oni. Ti by nás obriadili.

(Pokračovanie).

„Kupujte v potravnom spolku!“

Pozvanie.

„Gazdovsko-potravný spolok“ v Skalici vydržiava v nedeľu dňa 15. januára 1905. vo dvorane „Kat. kruhu“ odpoľudnia o 4. hodine svoje VI. riadne valné zhromaždenie.

Programm:

1. Zpráva správy.
2. Zpráva dozorného výboru.
3. Predostretie a odobrenie záverečných účtov.
4. Udelenie indemnity správe a dozornému výboru.
5. Rozdelenie čistého zisku.
6. Voľba správy a voľba dozorného výboru.
7. Návrhy.*)

V Skalici, 5. januára 1905. Správa.

*) Ktoré sa majú správe 24 hodinami vopred oznámiť. Záverečné účty sú ku verejnému nahliadnutiu vo spolkovj miestnosti vyvesené.

Pánom odberateľom „Pokroku“, ktorí odberajú „Pokrok“ vo viac exemplároch, a za minulý rok nám nezaplatili zdeflujem, že: jestli podlžnosť do konca t. mesiaca nezaplatia, „Pokrok“ im viac posielat nebudem a podlžnosť si zákonitou cestou budem vymáhať

Vydavateľstvo.

— Ku kolárskemu remeslu príslúchajúce všetky nástroje, náradie a drevo, bude predávať dňa 17. januára (v útorok) o 9. hodine pred poľudním, na verejnej licitácii za hotové peniaze v Dojču (blízko kostola). Vdova Agneša Reháč.

Predaj domu!! Dom v Holíči, Vrádištská ulica číslo 246. za štátnou školou, pozostáva zo 3 bývaní, prázjezdu, veľkej kolárskej dielne, so všetkým kolárskym náradím, s pásovou pilou na pohon ručný (Bandsäge), s udiarňou na mäso, ďalej priestranný dvor, chlievy pre ošípané pod škrydlicou, so zahradou, révou a ovocným stromom posadenou, pod zahradou dobrá priestranná pivnica.

V dome sa prevádza živnosť kolárska od r. 1892. s dobrým prospechom a hodí sa pre mladého dobrého remeselníka, ktorý sa tiež v kočiarovej práci vyzná. Hodí sa i pre iné remeslo, ktoré vyžaduje veľkú dielnu, jako: strojník, stolár, bednár atď.

Dľa vôle sa predá len samotný dom, bez kolárskeho náradia. Ponevác sa hodí pre každého, remeselníka, alebo roľníka. Dom sa predá zo slobodnej ruky. Kupec nech sa hlási v dome samom u majiteľa.

Ant. Valchrah,

kolársky majster.

Učňa z poriadnej rodiny a primeraným vzdelaním (žiaducné je správne čítanie a písanie v slovenskej reči) prijme do svojej knižtlačiarne Jozef Teslík v Skalici.

Dvaja pomocníci na ženskú a mužskú prácu, tiež jednoho učňa prijme hned Michal Absolon, obuvník v Skalici.

Mariacelské žaludečné kvapky
jediné pravé z lekárne:
G. Schopfa

„K Milostivej Matke“ vo fľaškách 50 a 90 halierových. Práve len vo fľaškách, zapakovaných v zeleno-bielych prúhovaných škatulkách a opatrených ochrannou známkou »Milostivou Matkou« z Mariazell. K dostaniu vo všetkých lekárňach; kde nie — zrovna ich žiadať.

Odpredaj

ovocných stromov (hrušky a jablone) s bohatými koreňami, s peknými rovnými pníkami a peknou korunou, v najlepších ranných i neskorých druhoch.

Tieto ovocné stromy sa v každej polohe a pôde iste a dobre daria, lebo planky prinášam zo severného studeného Schleswig-Holsteinu a ku tomu mám moju stromovú školkú na zlom piesočnatom grunte založenú.

Ceny vysoko- i polokmenných stromkov:
I. výber 45 kr. za kus — 100 kusov 40 zl.
II. „ 40 kr. za kus. — 100 kusov 35 zl.
Zvláštny výber 50 krajciarov za jeden kus.

Objednať možno u: **Frant. Winkler**,
vrch. zahradníka v gr. Wenckheimskej strom. školkú vo Veľ. Levárcch.

Kto chce
niečo predať alebo kúpiť, nech inseruje
v „Pokroku“
najrozšírenejšom časopise slovenskom.
Príhlasy prijíma
Administrácia
„Pokroku“
V Uh. Skalici.

Gazdinky!

urobte zkušku s prikrmovaním pravého krmného vápna so značkou: „Hospodár“

Odzrazu zprostite sa zlosti, ktorú Ste musely snášať, keď Vaše prasiatka

dobre nevyžieraly.
Prasiatka krmivo s prídavkom krmného vápna len hltajú a podľa toho aj rastú a tučnejú. Aj dojným kravám pridávajúte krmného vápna, lebo potom Vám budú o mnoho viacej dojiť.

5 kgr. vrecúško[za] Kor. 2.—
50 „ vrece za Kor. 12.—

Dostať výlučne u firmy:
Kroneraff a Jesenský
v Lipt. Sv. Mikuláši.

PIANA (KLAVIERY)
PIANINA
z c. a k. dvornej továrny
A. PETROF
Hradec Králové, Čechy.

Sklad pian: **VO VIEDNI**,
I. Parkring, Čís. 18.
Od roku 1864.

Vzorky zdarma! Firma kresťanská!

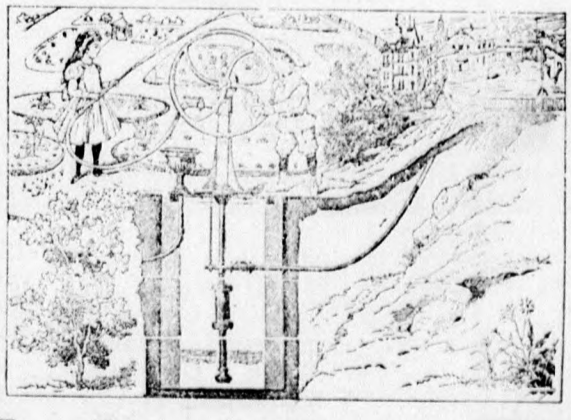
Lodenové sukne
polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65—70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinku) po 1 zl. 20 — 1 zl. 25. vyrába a dobierkou zasiela:

I. Česká vyr. a vývoz sukeň lodenových
Adolfa Jelínka
v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)
Nehodiaei sa tovar buď vymením alebo vezmem zpät a peniaze vrátim!
Každá nespokojnosť vylúčená!!
Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.

VODOVODY

samečinné i pomocou strojov
pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Továrň na vodovody a pumpy
JAN VITEZ v Přerově (Morava.)
CENY MIERNE.
Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.